

Za meze ekologie – integrální ekologie jako nová cesta k usmíření

Bod obratu v ekumenickém úsilí o integrální ekologii

Velmi důležitá transdisciplinární konference se konala na Aristotelově universitě v Soluni (Řecko) ve dnech 2. a 3. září pod názvem «Integrální ekologie jako nová cesta k usmíření». Významným způsobem nad ní převzali trojí záštitu papež František, ekumenický pravoslavný patriarcha Bartoloměj a arcibiskup z Canterbury Justin Welby. Poselství prvních dvou přednesli zvláštní pověřenci, zatímco vedoucí představitel anglikánské církve se s konferencí spojil prostřednictvím skypu.

Konference se zúčastnilo kolem 50 osob z 15 zemí (také mimoevropských), a to jak laiků, tak duchovních: byli to mj. inženýři, architekti, filosofové, sociologové, politologové, právníci, ekonomové a theologové. Organizátory byly AIESC (*International Association for Christian Social Teaching* - Mezinárodní asociace pro křesťanské sociální učení - www.aiesc.net), SRCRC (*Social Research Centre for Religion and Culture* - Sociálně-výzkumné středisko pro náboženství a kulturu na Aristotelově univerzitě) a CEMES (*Centre for Ecumenical, Missiological and Environmental Studies* – Středisko pro ekumenická, misionářská a environmentální studia - www.cemes.weebly.com), s podporou nadace Renovabis a Aristotelovy univerzity.

Diskuse se přirozeně opíraly o papežskou encykliku «Laudato Sí» a o skvělý text «Svědectví Církve v dnešním světě» přijatého Svatým a Velkým Synodem pravoslavné Církve (oba dokumenty z června 2015), ale rovněž o přínosné příspěvky z různých oborů. Důraz se kladl na skutečnost, že ekologické problémy nemohou být řešeny izolovaně. President AIESC prof. Paul Dembinski naléhavě vyžadoval, abychom v našem snažení o integrální ekologii postoupili «za meze ekologie», a Rev. profesor Chrysostom Nassis z Aristotelovy university dodal, že taky v ekologických otázkách musíme jít «za hranice módních sloganů». Prof. Christos Tsironis považuje integrální ekologii za «dynamickou a mnohotvárnou odpověď na dramatické výzvy Země a chudých, plnou nadšení a odpovědnosti». Prof. Petros Vassiliadis trvá na nutnosti jít za hranice lidských práv v respektu k životnímu prostředí a dovolávat se přitom odpovědnosti lidstva. Děkan theologické fakulty Aristotelovy univerzity profesor Miltiadis Konstantinou uzavírá, že «je nezbytná radikální změna sociálních struktur, musíme bojovat proti konzumnímu životnímu stylu a tak aktivně působit v samém srdci společnosti».

Význam této ekologické angažovanosti všech křesťanů je nedocenitelný. Narůstá možnost, aby právě křesťané poskytli záchrannou inspiraci na místní i na globální úrovni tam, kde politikové selhali ve světě, který se ocitl v krizi. Při sledování tohoto cíle se můžeme spolehnout na pravoslavnými uznávaný princip «usmíření» (člověka s Bližním, se Stvořením a s Bohem) stejně jako na odhodlání budovat «civilizaci Lásky» - tak drahou Pavlu VI. a sv. Janu Pavlu II. - totiž na respekt civilizace k důstojnosti lidské osobnosti, a to ve všech oblastech včetně jejího eschatologického životního povolání.

Po soluňském shromáždění si můžeme jen přát, aby se o inspiraci křesťanských církví, přenášenou především laickými odborníky, v brzké budoucnosti podělila a dále ji rozšiřovala také jiná náboženství. Historická soluňská konference je vskutku především mocnou výzvou naděje.

Podrobnější informace lze najít na stránkách citovaných v textu nebo u některého z jeho tří signatářů, kterými jsou univerzitní profesori Petros Vassiliadis (pv@theo.auth.gr), Christos Tsironis (tsironis@theo.auth.gr) a Paul Dembinski (dembinski@obsfin.ch).

*Z vydaného francouzského a anglického znění s přihlédnutím k poznámkám českých účastníků
konference doc. Lidmily Němcové a prof. Miroslava Nováka přeložil Dr. Václav Němec*